

ارزیابی مدیریت استراتژیک گونه‌های حیات وحش با رویکرد کاهش تعارضات انسان و حیات وحش

معصومه احمدی پری^۱ و احمدرضا یآوری^۲

۱- گروه محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران (ahmadipari93@gmail.com)
۲- گروه محیط زیست، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

چکیده

یکی از مهم‌ترین تهدیدهای پیش روی حیات وحش و تنوع زیستی کشور به ویژه گوشت خوران بزرگ جثه و بالأخص خرس قهوه‌ای طی سال‌های اخیر بحث تعارضات میان انسان و حیات وحش است. تعارضات با حیات وحش همواره باعث می‌شود که انسان‌ها یا از نظر جانی در معرض خطر قرار گیرند یا به واسطه حمله به دام‌ها و محصولات کشاورزی از نظر مالی متضرر شوند. در مقابل انسان نیز باعث شده است زیستگاه‌های حیات وحش تخریب گردد. فشارهای ناشی از فعالیت‌های توسعه انسانی دائماً سطوح تحمل حیات وحش را کاهش می‌دهند. از این رو تحقیق حاضر با هدف ارزیابی مدیریت استراتژیک گونه‌های حیات وحش با رویکرد کاهش تعارضات انسان و حیات وحش انجام شد. از روش SWOT-ANP به منظور تعیین نقاط قوت، ضعف، فرصت‌ها و تهدیدها، راهبردهای حفاظت از حیات وحش و زیستگاه‌های آن‌ها در راستای کاهش تعارضات بین انسان و حیات وحش را استفاده شد. با توجه به عدم استقلال عوامل چهارگانه معرفی شده در SWOT، لازم است این وابستگی در تحلیل مورد توجه قرار گیرد که روش ANP توانایی لحاظ نمودن وابستگی بین عوامل را دارد. براساس نتایج به دست آمده راهبردهای WO بهترین راهبرد حفاظت و مدیریت استراتژیک خرس قهوه‌ای جهت کاهش تعارضات انسان و حیات وحش در منطقه حفاظت شده اشترانکوه می‌باشند. **واژه‌های کلیدی:** حیات وحش، مدیریت حیات وحش، منطقه حفاظت شده اشترانکوه